

de ekstraordinære Foranstaltninger kunne vi komme til at gaa med til, men de aarlige Udgifter mener jeg, der kan trækkes noget af paa, selv om man ikke kan slette alt det, som Flertallet i Kommissionen har forlangt ud over det nuværende.

Af disse mine Udtalelser vil maaske en eller anden have faaet den Opfattelse, at jeg er blandt dem, der staa som Regeringens Modstandere, og det gør jeg til en vis Grad ogsaa, men jeg staaar ikke blandt dem, der ønske Regeringens Undergang. Jeg er blandt dem, som ønske og haabe, at Regeringen maa faa Held til at løse det store Spørgsmaal, som nu har staaet paa Dagsordenen i en længere Aarrække og som nu er naaet saa vidt, at jeg tror, det skal og bør løses for at skaffe nogenlunde Ro i Landet. Men skal det lykkes for Regeringen, kommer den til at slaa en Del af paa sine Fordringer. Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) henvendte sig til Højre og, jeg tror ogsaa, til Regeringen med en Advarsel imod at spænde Buen for højt. Jeg mener, at Regeringen allerede har spændt Buen for højt, men forhaabentlig er den ikke spændt højere, end at den kan lempes en Smule. Regeringen er i meget kort Tid kommen til sit nye Standpunkt. Det er et nyt Standpunkt, vi have nemlig aldrig hørt, at nogen af Regeringens Medlemmer har haft denne Forsvarsplan forhen. Jeg hørte i hvert Fald den højtærede Minister for offentlige Arbejder i Julen, og hvis nogen da havde spurgt ham, om han gik med til en saadan Forsvarsordning som den, der nu er foreslaaet, er jeg meget tilbøjelig til at tro, at hans Svar var blevet et ubetinget Nej. Det er mig umuligt at tro efter de Udtalelser, han kom med den Gang, at han saa saaledes paa Sagen, som han nu gør. Men det er jo muligt, at den højtærede Minister nu har faaet et andet Syn paa Sagen, og dette gælder i hvert Tilfælde den højtærede Konseilspræsident. Han indrømmede selv, at han har forandret sin Synsmaade. Men naar et saadant nyt Syn er kommet paa saa kort Tid, er det maaske ikke saa rodfæstet, at det ikke skulde være muligt at faa det noget ændret. Jeg kan umuligt tro, at Regeringen skulde betragte det enten som et Nederlag eller som en Skam atter at ændre det noget, saa at den nok kunde tage Reb i Sejlene, saa at der kan modereres en Del paa de Fordringer, den har stillet i de forelagte Forslag.

Vi have en Gang haft en Krigsminister — det var ham, jeg nævnede før, med de ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af, at der var Uro i Luften —, der udtalte fra Ministerpladsen, at et Forsvar, som ikke havde Befolkningens Tillid, var mislykket. Jeg kan umuligt tro andet, end at vor nuværende Forsvarsminister har den samme Opfattelse. Jeg kan umuligt tro, at vor nuværende Forsvarsminister, som altid har været betragtet som en god Demokrat, skulde ønske Forsvaret ordnet imod Befolkningens Ønske. Vi have haft nok af Forsvarsordninger, der gik imod store Dele af Befolkningens Ønsker, og jeg kan ikke tænke mig, at en parlamentarisk Regering skulde kunne gaa en saadan Vej. Jeg forudsætter, at Ministerens Ønske er at faa et saa godt Forsvar som muligt, men en Ordning, der træffes med Folkets Samtykke og ikke imod Folkets Villie. Men ønsker Ministeren dette, maa han ikke være rigtig klar over Folkestemningen, thi jeg har ikke kunnet opdage, at Befolkningen skulde være mere forsvarsvenlig nu, end den har været i flere Aar, og jeg har dog haft min Opmærksomhed rettet mod denne Sag. (*Rasmus Nielsen* [Ringkøbing Amts 5te Valgkreds]: Det kunde dog være muligt!). Det ærede Medlem, der afbrød mig, sagde, at det kunde dog være muligt. Det var da rart at faa det prøvet, og der maa jo kunne findes en Form til at faa det prøvet. Jeg skal ikke udkaste nogen Plan i saa Henseende, men Regeringen sammen med andre Mænd, der ere mere kløgtige end jeg, vil nok kunne finde en Form til at kaste Spørgsmaalet ud til Befolkningen. Man kunde spørge Befolkningen, om den virkelig ønskede at faa — ikke en Landbefæstning ved København, thi det vil den højtærede Minister ikke kalde sit Forslag, og jeg vil heller ikke sige, at det drejer sig om en Landbefæstning —, men nogle fremskudte Forter, udenom København til Forsvar af denne By og nærmeste Omegn. Det skulde helst være et klart og tydeligt Spørgsmaal, der skulde rettes til Befolkningen, og det vilde et saadant Spørgsmaal som dette være. Det er imidlertid noget, som jeg ikke skal udkaste Planer om. Men hvis den højtærede Minister tror, at Befolkningen er med ham her, kunde der være god Grund til at spørge. Jeg tror det ikke, jeg tror, at man kan faa Befolkningen til at bringe ikke smaa Ofre for at faa vort Forsvar i en bedre Orden, end det er nu, men den Forsvarsplan, der